નાટકના ગાયણની ચોપડી.

૨૯૧૩

લેહેલી મજનુ

નાટક ગાયણ.

છપાવી પ્રગટ કરનાર.

સલેમાન હાજીઈસાક.

મુંબઈ

"પારસી પ્રીંટીંગ પ્રેસમાં છાપ્યું છે."

સને ૧૮૮૬.

કીમત ૪ આના.

લયલી મજનુ

કાજીની નીશાલ લયલી બારીએ બેઠીછે કાજી છોકરાઓને પડાવેછે

આજકા હયે દીન મુબારીક—રાગ

કાજી—અલેફશે તું યાદ કર અલાહાકુ આદમ
ઓર બેશે બુના હીરશકે આતશકુ હરદમ—
પેશે વોહ પરવરકી પનાહા માંગ લે દાયમ
તે શે તવ કલકો વોહ તા કલકો રખ કાયમ—
તે શે તુતીલકકે ગુનાહોકે શફા કર
ફર સે સે સમજ મેતકુ તુ સબફેકી શીરપર—
જીમશે તુ જલદ લેનેકી રાહા પેહેછાન
ચએ શે ચુગલ ખોરકે તુ દરતે રહો હરઆં—
હાએ શે હબીબ એક વોહ શાહેબકો હી જાન
ખાએ શે ખબરદાર ગુના હોશી વોહ નાદાન—
દાલ શે તુ દસ્ત શકાવતકા બરાદ
ડાલ શે તુ ડરકે કર વોહ શાહેબકુ શલામ—

મેરે ભગાડ મીઆ—રાગ

શબલોક—મેરે કાજી શાહેબ મેરે કાજી શાહેબ
આજ સબક નહી યાદ હુવા--

કાજી—(પેહલાને) યાદ કીઆ નહી તુને શબક શારી તેરી સુશતી
ખુબ નેશીયત આજ કરૂગા તબ તુટેગી મસ્તી—

બીજો છોકરો—કલ મેહેરબાં ખેલ રહાથા ગલીઓ ગલી નકટા

પેહેલો છોકરો—પેટમે મેરે દુખ રહાથા લુચા હયે એ જુઠા—

કાજી—ઉમર ઇતની બડી ગઇ હયે ઇલમ નહી કુછ પાયા

પેહેલો છોકરો—કંમબકતી કયા મેરી લગીજો મકતબમે મય આય—

કાજી—ઘોડે ઉપર ચડાવ ઉશકુ ઉપરશે દો પીંડે

પેહેલો છોકરો—ઘોડા શાહેબ ઉચા બહોત હમ જરા હય ગીંડરૂ—

કાજી—બેશરમીશી બાતે ન કર દુંગા નહી તો માર

પેહેલો છોકરો—એકહી વખત માફ કીજીઓ બડા હુ લાચાર—
(છોકરાઓ પેહેલા છોકરાને દોરડાંએ બાંધીને ટાંગેચ)

કાજી—(બીજાને) ગધે તુભી ભુલ ગયા હયે હોગી તુજકુ શજા

પેહેલો છોકરો—ઇસને ચુગલીઆં ખાઇ મેરી આબ દખેગે મજા—

બીજો—કલતો મેરા બાપ મર ગયા ઇશી ભુલા સબક

તીજો—આજ ઇશકા બાપ મીલાથા જુઠી હયે એ બક બક—

કાજી—ઉઠ બયઠ તુ યાંહી કીઆ કર શજા એહી હયે તુજકુ

બીજો—મુવા મુવા કાજી શાહેબ જાનેદોજી મુજકુ—
(બીજો છોકરો ઉઠબેશ કરેચ

કાજી—(તીજાને) કયુ બે કયુ તુ કસ નહી આયા મકુતબમે પડનેકુ
તીજો—અમાજી કે સાથ ગયાથા બાજાર મે લરનેકુ—
પેહેલો—માદર ઇશકી મર ગઇ હયે હુવે બરશ પાંચ
કાજી—ખુબ જબતો એક પાજીશે નચાવું ઇશકુ નાચ—
(તેને મારેચ તેથી બધા હશેચ)
વાહવા તુમનો હુશ રહે હો ઉઠ ખડે હો શારે
બધા—(પગે લાગીને) કાજી શાહેબ જાનેદોજો પાઊ પડે તુમારે—
(મજનું દાખલ)

મામુર હુ શોકીશે શશારતશે ભરી હુ—રાગ

મજનું—આયા હુ મયે યાંહ ઇલમ પડનેકુ ઉશતાદ
વોહ ગંજ બતાવો મુજે હોગા તુમે યાદ
કાજી—આયા હયે કાંહાશે મુજે અપની દે પયછાંન
કયા નામ તુ રખતા હયે તેરા કોનશા ખાનદાંન
મજનું—મક્કેશે હુ મયે આયા હયે ખાનદાન શાહના
કયેશ મેરા નામ હયે મજનું હું દીવાનાં
કાજી—ઇશ શાહેરકા મયે કાજી તુંજે ઇલમ પઢાઊ
જો કુછ કે મુજે યાદ હયે વોહ તુજકુ બતાઊ

એકરે જાની મેરા તેરા જીયરા—રાગ

લયલી—બોલીહો એતો સુરત પીઆરી
સુરત પીઆરી મીઠી મુરત પીઆરી ટેક

દેખતહી મોરી શુધ બુધ ગઇરે
ચીત વનકી હમ ન્યારી હો—સુરત પીઆરી
લયલી કે મનમે બશ ગયો મજનુ
પ્રેમકી લાગી કટારી રે—શુરત પીઆરી (અંદર જાયચ)

મયતો કાહાં ઢુંઢુ શીલ વોહી—રાગ

મજનુ—કયેશી રે ઝલક બતાઇ મોરી શુધબુધ બી બીશરાઇ—
ચંદર મુખી વોહ લયેલી હોગી
શહેન નયનનકી બતાઇ—
એક નજારે શે લુટા હાએ મનકો
ગોપે બદરા તો પ્રેમકી છાઇ—
છુપ ગઇ ફેર કાંહાં શુંદરવા
મોપે જાળ મોહોબતકી બીછાઇ (નીરાશ થાએચ)

નદીઆલો હમારે શંગ ચલો—રાગ

કાજી—ચલ સગ હમારે તુ મજનુ રે
મજનુ રે મોરે મજનુ રે—ચલ શંગ હમારે તુ—
ઘરકુ મોહે તુ અપના શમજ લે
રહે શાથ હમારે પીઆરે મોરે મજનુ રે—
(બધા જાએચ)

(એક ઓરડો લયેલી દાખલ)

જીદર મયે દેખુ ઊદર નજરમે—રાગ

લયલી—અજબ શાનમકી અદાંએ દેખી હુવા હયે તબસે ફીગાર સીના
ચમનમે લગતા નહી મેરા જી ઊડાતા હયે એ ગુબાર સીના.
વોહ ન્યારી ઢબ થી જી દીલરૂબાકી હુઇ હુ ગાફીલ કસમ ખુદાકી,
સીફત કરૂ કયા બંદે કબાકી જખમ હયે ખાતા હજાર સીના,
વોહ મુસકુરાના શાનમઝા પીયારા વોહ મસ્ત આંખે ગઝબ નજાગ.
જમાલને દીલ કીયા હયે પારા ધડકતા હયે એ હરબાર શીના,
સુરત વોહ મીઠી શુરત વોહ કાતીલ કરે હર એકકો પલક મે માઇલ
હમે ન કુછ ગમ શીવા હયે હાશીલ હયે સરકો પટકે પુકાર સીના.
સમય રૂપે મયે અયે તેરે મજનું કુરબાંન હો મે હો વાર જાઉ,
આરામકુ મયે તરકકી કરદું મેરા હયે એ પરવાને વાર સીના.

(મજનુ દાખલ)

કાલ શતરી કુઠે તુમી રમલા—રાગ

મજનુ— (લયલીને વલગીને)—મીલી આજ અકેલી! તું લયલી
પ્રેમ આગ હુયે તનમે ફેલી— ટેક
બરખા તુ પ્રીતકી મોહેપર બરસા
મોહકુ શમજ તોરેહી દીલ બરસા
દરશન દીલબરીકા દરશા
ન તો છાડુ હીરૂં અબ શહેલી— ટેક

શાજનકે હાથ પંખા પચરંગી—રાગ

લયલી— કહન એ બાત હોના એક સંગી
બાતે ન કરો બેઢંગી— ટેક
એક સંગી હોના હાથ ન હમરે
કાહેકો મોપર બલજાવે
માત પીતાકા હુકમ નહી હયે
હમરો મન ગભરાવે
શુન બેચચંગે શમશીર વોહ નંગી— ટેક
બેઢંગી બાતે કરો ન મજનુ
બુજી અગન કયુ શીલગાવે
અએશા કબુ નહી ખ્યાલરે લાના
કાહે મોહે ફુસલાવે
શુન બહાએગે વોતો ખુંનરંગી— ટેક

હમતો હય આશક હુવે હય દીવાને—રાગ

મજનુ—મજનુ હય લયલી અબ તુજ પર દીવાના
બગેર તેરે વસ્લકે ન હુ સોઆના— ટેક
ન મરનેકા દર હયે મુજે કુછ જરાભી
શમય રૂપે તેરે હાએ હુ પરવાના— ટેક.
મેરી ઝીંદગી અબતો હયે ઇસ્કહુાસે
હમે એક દીન ઉશી આગમે જલ જાના— ટેક
મેરી જાન ફુઆ મય કદમો પે તેરે
અગર લયલી શમજેગી મુજકુ બીગાના— ટેક
રોજે હસરકો મયે કહુંગા દામાન

જવાબ એ જરૂાકા મયે પુછુગા રખાના—— ટેક
એ પહેરા પે તેરે રખા હુમને ઠાર હુયે
તેરે હાપો હુયે મરના યા જીલાના— ટેક
તુ હુયે મેરી લયલી મય તેરા મજનુ
હોગા તુજશી આબાદ મેરા વીરાના— ટેક

આજ રંગ છીડરો ન સ્યામ--રાગ

લયલી—રાજ સુન મોહેકો હુયે પ્રીત તેહારી
નહી કાહે પચતાઊી પીયા— ટેક
પીત લીએ તોરી જલુ દીન રયનન
રાજન હું મયે બલહારી ટેક
દીલના દીલબર કબુ અબ ફીર જાવુ
નીત રખો પ્રીતકો તુમ જારી
જીઅરા લગો માંરા ગઈરે હારી— ટેક

તુજ બીન રઈયા નીકશ જીયા જાએરે—રાગ

મજનુ—ગરવા લગાલુ શોહન મોરી પ્યારી હો— ટેક
લાગી લગનવા છોડું ન હરગીજ
રશીક કર બતીયાં મતવારી હો— ટેક
(બેઉ એક મકાનમાં મોહોબતમાં ગીરફતાર ઉભાછે.)
(એક ઓરદા કાજી અને બાંદી દાખલ)

જાલીમ મુજે કોન ઇશ અયેવાંનમે લાયા—રાગ

બાંદી—પહેલુમે જહેરી નાગકો હુએ જાનકે પાલા
દુસમનકો લાકે બીચ ઇસી મકાંનમે પાલા— ટેક

મજનુને લુટા નંગહૈ ગોહરકો આપકે
શાદ હયરૂ કે મુદઇકો તુમને જાનકે પાલા— ટેક
લયલીકો ઉશને બાંધા મોહોબતકે દાંમમે
ન આપને કુછ ઉશકો તો પયછાનકે પાલા— ટેક
આજ રાબકો દેખે દાનોકુ મયને અયે મંહેરબાં
ઘરમે ભલા કયુ, તીફલકુ હએવાનકે પાલા— ટેક

ગુરૂ શાચ શીવાશામ દુજા કોઈ નાહીરે—રાગ

કાજી—માનુ માનુ નહી માનુ તોરી બતીઆં રે ટેક
મજનુ નહી રે અયશો નાદાન—
લયલી મોરી નહી પુતરી વોહો અયશી
ચુગલીઆં ખાઇ ખોટી બાતે તુને કરીઆરે— ટેક

શમજ મન શમજી—રાગ

બાંદી—બાત કાહે હમરી તું માનત નહી
નહી ખોટી એ તુને સુનાઇ—
સંગ ચલો મેરે આજ મેહેરબાં
શાબ દેખ લીજો બુરાઇ
ખોટી અગર મેંએને બાત બનાઇ
કીજો મોરી રૂશવાઇ—ટેક (બેઉ જાયછે)

(દીવાનખાનુ ખાબગાહ એક પલંગ પર લયલીને
મજનુ મોહોબત કરતા બેઠાંછે)

પીયુકે ચીત્ર બાગ પ્રીતમ—રાગ

લયલી—ઓઆ જલ જાએ તોરે બીન શાજના
ફેંકી મોહે પર મોહેની રે— ટેક
બાન લગી દીલદાર તેહારી
શુંદર તોરી એ જાન હમારી
બીન બાલમકે ઓઆ ન રહુત હયે
રાજ તું હોગા મયે રાણી રે— ટેક

શાજન મુખડા બતલા જારે—રાગ

મજનુ—આજ મનમાંહી તુ બશ જારે
બર આઇ દીલરેકી આશ શોભાગ— ટેક
રયેન બીતી આધી શુન નારી
આધી રહી બાકી મતવારી
શાગત છાંડ તોરી જાવત નાહી
કહુ મધુર મધુર ગાવરે— ટેક

નામ જાનેકા ન લે યાર મયે મર જાવુગી—રાગ

લયલી—થાનપે મુજકુ તોરી યાર તુ બતલાને દે

ગરમીએ ઇશ્કસે એ ગમકો પીગલ જાને દે—
શોક હે તાજા કે મેયે તુજકુ લપટલુ પીઆરે
જોશે શબાબકુ ન યુબી ઉબલ જાને દે—
આગ શીલગી હયે એ જોબન કે ઉઠે હયે શોલે
ઇશી આતશમે અયે દીલદાર તુ ગમ જાને દે—
મસ્ત ચસ્મ હયે મેરી કયેફમે ચકચુર હુઇ
એહી મસ્તીમે મેરી જાન નીકલ જાને દે—
જામ દે મુજકુ તુ આરામકી મેરે મજનુ
કરકે લબરેજ વોહ પયમાના ઉછલ જાને દે—

જાલમ જાની રે છોટા જીયરા—રાગ

મજનુ—રયન બીટીરે શારી હો રતીઆં ખુશીમે કડી— ટેક
પ્રીતમે લયલી બની મતવાલી
નયેના તોરી મધમાતી રે—

શનમ હયે ગુલબદન ઓર માહાજબી હયે-રાગ

લયલી—અદાએ તેરીએ જાદુ ભરી હયે રે
તેરી જાલીમ અજબ અસ્વા ગીરી હયે રે—
હુઇ શો જાનશો કુરબાન અયે મજનુ
મુજે ફરમા જો તુજમે દીલબરી હયે રે—
જબી તેરે પે વારી જાઉ અય શૈયાદ
પરશાતાકી હુરએક કુરબાં પરી હયે રે—

તુજે શીનેકે પરદેમે છુપાઉ મય
એ દોરી વસ્લકી તો દોહેરી હય રે—
મેરા હય ચમન તુ આરામ તુ રાહાત
શીવા તેરે ન ઝીંદગી મેરી હય રે—

(બેઉ જાણ મોહોબ્બતમાં બેશોચ તેવામાં પાછલના દરવાજાથી કાજી હાથમાં ફાનસ લઇ બાંદી સાથ દાખલ.)

(દીવાનખાનુ કાજીને બાંદી દાખલ)

મન પ્રેરલીયા કરકે બતીયાં—રાગ

કાજી—સાચ કહા તુને મોહેકો એરી
શર ફીરત હય હમશે કસદી—
લયલીને મેરા નામ ડુબાયા
શાંગ મજનુ કે બયઠી મીલકે
મય છોડું એ દેશ જાઉ પરદેશ
ઘર આઇ બલા અબતો ચલકે—

(મજનુ દાખલ.

દેખો દેખો બંગાલેકી—રાગ

કાજી—ચલે ચલે મજનુ હમતો પરદેશાવા
શબી ચલે ફકત તેરે શીવા— ટેક
તુતો રહે યાંહ ઇસી શહેરમે
શાગ લેજાના નહીં હયે રવા— ટેક

પા લાગુ, કર જોરી—રાગ

મજનુ—જયશી આજ્ઞા તુમારી ભુલેગે ન ફર્જ હમારી— ટેક
માફ કરો મોહશે હુઇ જો ખતાએ
ભુલા હુ અસમ કો સારી
લયલી ને દીલકો તો છીના હમારે
મનપે આહા મનપે શક્તીજ ભારી— ટેક
(ગમગીન થઇ જાયચ લયલી દાખલ)

ગયરત ન આઇ તુજકુ કુછ અયે યાર—રાગ

કાજી—જાના હે હમકુ લયલી તું તૈયાર હો શીતાબ
અબ તો ગુનાહકે ખવાબસે બીદાર તુ શીતાબ— ટેક
ઇસ શેહરકુ હમ છોડ ચલે જાતે એહ સભી
જેવરો જરકો તેરે એ ઉતાર તુ શતાબ— ટેક
મજનુકો યાંહી રહના અબ લડકી હયે ચાહીએ
અબ ભુલજાવો દીલબરો દીલદાર તુ શીતાબ— ટેક
મીલીઓ ન લયલી મજનુશે અબ તુ કયુ થમજ
જો વસ્લકા હયે તોર દે ઇકરાર તુ શીતાબ ટેક
સુરત ન તેરી તેરે સનમકુ દીખાઇઓ
તેરે છુપાલે રૂહકો હયે અનવાર તુ શીતાબ ટેક
(બાંદી તથા કાજી લયલીને લઇ જાએચ જંગલમાં
મજનુ ફકીરી લેબાશમાં દાખલ થાએચ)

તોહે લાજીમ હયે એહી—રાગ

મજનુ—લયલી લયલી પુકારૂ મયે બનમે
મોરી લયલી બસી મોરે મનમે
જાની દીલબરસે મેજકુ છુડાયા
આગે ફુરકતમે જીકો જલાયા
શયદા હુવા હું મયે અગનમે— ટેક
મયે તો ધુંડું હું શારા વીરાના
સબહી કહેતે હયે મજનુ દીવાના
નહી તાબ હયે મુજ બે વતનમે— ટેક
(રડતો રડતો જાયચ)

(મેદાનમાં દરેક ઠેકાને તંબુ મારેલા છે એક તરફ પોતાના તંબુ આગલ લયલી ગમગીન બેઠીચ. દખાવ રાતનો)

પ્રીતકો નામ મત લે—રાગ

લયલી—આશુવા ભરે મોરે નયનન
દીલરા કાંપે મોરા હો— ટેક

દોહરા {જાને મનકો ભેદ મન ન દુજે જાને કોઈ
{પરખ કરનાર દુઃખકો ન દુઃખકો મારો હોએ— ટેક

ઉછલત ઉછલત હય છતીઆન મોરી ઓર ચહતહય સારા
રૂપ સરૂપતો જલ ગયો દેહ બની જયું ઘાસ—
આગ જલાવે હાડકુ ઔર જલાવે માશ
પ્રેમ જલાવે શાબ કછુ ન રાખે જીયાકી આશ—ટેક

ચીંતાને સબ લુટ લીઓ જોબન ઔર આરામ
પ્રીત મજા તો શબ ચખ ચુકે વાંકા લે ન નાંમ- ટેક
(મજનુ એકાએક દાખલ થાએચ, બેઉ સાથે મલેચ)

ગઈ એક બ એક જો હવા પલટ—રાગ

લયલી—તેરે ઇસ્કને બુને દીલરૂબા મુજે ઇશ જહાંસે ઉડા દીયા
ગમે હીજરકી એક જામ ભર વોહ શરાબ મુજકુ પીલા દીયા
તેરી યાદમે શુન અયે શનમ મેરે દીલપે છાયા થા અપ્રગમ
સબો રોજ ગુજરે હુયે બસ્ર શીતમ હાએ આલમને જલાદીયા
ન તો દુર રહેતેથે એક પલ ગઇ હુ ફીરાકમે તેરે જલ
હુવા બેશાપ્રતો મેરા એ દીલ મને ચયેનકુ અયે હટા દીયા
મેરી કરતે હુયે હશી હરકોઇ આગે મોહુતહી કે હુ મર ગઈ
રહી બાકી ફકત એ શાંશકી ગુલે બાહારકુ હય શુકા દીયા
શામતા શેહેર મજનુ કાહી નામ લગોંપે એયા અય માહુતમામ
કર તરદ બયડીથી મય આરામ તુજે ફીર ખેદાને મીલા દીયા

મને નહીરે ખબર તારી—રાગ

લયલી મજનુ—દેખી તેરી વફાદારી
મેરી ફીકર મીટી શારી— ટેક
લયલી—આવો આવોજી જાની હમારે બોશે લો દો ચાર
મજનુ—સચા સચા એહી હય પ્યાર
લયલી—મેરે દીલદાર
દોનોસાથ—ખીલા ગુલજાર— ટેક

લયલી—બયઠો બયઠોજી મજનુ હમારે લો શરાબકી જામ
મજનુ—કરે મનેહ શુબોશે શાંમ
લયલી—મેરે ગુલફામ
દોનોશાથ—કરે આરામ—

હશતી ફીરતી હું દીન શારા—રાગ

લયલી—મસ્ત હય મજનુ મેરે પ્યારે
મારતુ આહ કે નહી નારે
તુજે હમ છોરકે અબ જાના
જુદા અબ દોનોહીને હોના
હોગા પીદરકા મેરે આના
મારેગા દુખ હમે તાના
જાવો જાવોજી મજનુ પ્યારે મીલુગી મયે એક બાર
જાએ નેહી એ છોડકે જાના યાંહી મીલુગી યાર
રહુગી પ્યાંનમે તુમારે— ટેક
(બેઉ ગમગીન થઇ ગલે વલગી જુદાં પરેચ)
(જંગલમાં ખેડુતો જાર કાપતા માલમ પરેચ

ચલે જંગ ઊપર શીપાહ—રાગ

ખેડુતો—રખ બારા સર ઉપર લટકનશે ધર કદમ
ચલે હશતે હરદમ બોલતે બહુમ નાચતે દમબદમ—
શારે જંગલમે તનહા ન સંગ કોઇ હરદમ

હર વકત દરખત પે ચડકે ગમત કરતે શુબો શાંમ—
શેરો પલંગ ખુખારશો ન દરતે હરગેજ હમ
બબર જાનવર જબરદસ્ત હયે ચશામનમ—
હમ માલીકે જેહાં હમ શાહેનશાહે આલમ
તાજ હમારા ભારા એ શરપે રહે કાયમ—

(ગાતા ગાતા લાકરાના ભારા બાંધી જાએચ)

(મીશર શાહેરમાં કાજીનું મકાંન લયલી ગમગીન બેઠીચ)

એહી કહેતીથી લયલી જરદે નશીન—રાગ

લયલી—મેરે યારકો વોહ શમાતુ બતા તુજે હયે કે મેરે એ દમકીકશ
ઉડાકે લેજા યાતો મેરી શદા મેરે તુજકુ ફીરાકે ગમકી કશામ—
ગોજાકો તાલાશ કરો જાકે કહી મેરાં દીલાતા વોહ રાહાતે જાનનહી
મુજે યાતો લેજાકે પોહોચાદો વહીતુજે સુબાકે બાલોકે ખમકી કસમ
અયે માંહાં મેરા કાંહાં હોગા મેહેર મુજે તુરકા જલવા બતાદે વોહ ફેર
ગમો કયેશમે રહેતી હું શામોં શાહર તુજે મેરે વોહ યાર શાનમકીકશામ
અયે લયલી તુ શોહોર ગમીકા ઉઠા તરા મજનુ હુવા હયે તુજસે જુદા
ન તુ ખોફ જેહાંકા કીજો જરા તુજે તેરે લાખ્ખો શરમકી કશામ
મુજે ચેહેરે જાન બતાદે ખુદા મેરી જારી કે માલી શુન તુ શદા
મયે નીકાલુ કહાં તક ગમકી નીદા તુજે તેરી પાક ઇશામકી કશામ
અયે લયલી પટક ન તુ શરકો તેરે કબુ દીન વોહ કરાર કે અબ નફીરે
તુ ભુલ આરામકા નામ અરે તુજે ઇશ્કકે જોરો શીતમકી કશામ

[કાજી દાખલ]

અપને શાહેજાદે આલમ કે—રાગ

કાજી—બયાકુલ ભઈ કાહે કામનીઆં
જો તુ આજ બાહાવત હાએ અંખીઆં
ક્યુ દુખ ભયો કીને તેએશ કીઆ
કાહે કાંપ રહી એરી બાવરીઆં— ટેક

શાકી તુ ભરદે જામ હમે—રાગ

લયલી—શરકો પડક રોયા ન કરે હમતો કયા કરે
આંખોશે અરક કબ તલક ખુન ગીરા કરે— ટેક
વોહ મજનું હાએ મજનું મેરા કાંહાં ગયા ગયા
તા મર્ગ નામ ઉશકાહી હરદમ લીઆ કરે ટેક
દીલશે કરાર ઉઠ ગયા જબશે ગયા વોહ યાર
ફુરકતકી આગ ભરકી હયે ઉશમે જલા કરે— ટેક
ફરકે ગીરીબાં ચૅાક હમ દીવાંનગીહી મે
હાયોસે અપને હમહી કાંહાં તક શીઆ કરે ટેક
લયલી હયે મજનુકી ઔર વોહ હયે યાર મેરા
આશકોહી યાદ કરકે બશ રો રો દીઆ કરે— ટેક
આરામ ક્યું હો હમકુ જબ વોહ લે ગયા હયે દીલ
ઇશી દુઃખમે મજનુ કેહી લીયે બશ જીયા કરે— ટેક

દયાવંત દાતા કીનો મહેર—રાગ

કાજી—હમારે વતનકો ચલે જાએ હમ

ન લયલી તુ અબ રખ તેરે દીલમે ગમ— ટેક
વાંહહી હોગા તેરા વોહ રે શનમ
ન ભર અએશી આહહોકા અયે લરકી ગમ— ટેક
મીલોગે વાંહાં ફીર દોનો બહમ
ન તુજપે ગુજારૂંગા અબ મય શીતમ— ટેક
(તેને પટાવીને લઇ જાએચ)
(જંગલમે જા બજા દરખતો છે વચમાં મજનુ વેલામાં લપટાયલોછે)

ગયરત ન આઇ તુજકુ કુછ અયે યાર—રાગ

મજનુ—અબતો ખુદા તુ લયલીકી શુરત બતા મુજે
બાદ આજ મોહોતકા તુ પ્યાલા પીલા મુજે— ટેક
લયલીકે એક દીદકી ઉમયેદ હયે મુજે
ફીરતો મીજારમે અય યજદાં સુલા મુજે— ટેક
જલાહી ચુકાહું આતશો ફુરકતમે યા રહીમ
લયલીકે રૂખકા જલવા વોહ પ્યારા દીખા મુજે— ટેક
મારા હય છાપ મર્ગને દીલપે મેરે અબશ
આખર મીલાપ હોવે વાંહાં તક જીલા મુજે— ટેક
આરામકી ઉમયેદ હયે એ દીલને છોર દી
દરઘાહમે તેરી અબતો બુલા લે ખુદા મુજે— ટેક
(લકડહારાઓ દાખલ થાએચ તથા લાકડાં કાપેચ)

—o—

જાગે જંગ જોશમાં ઊચે શુરે હો—રાગ

ખેડુતો—ઉઠાવોજી કુલહારે જરબ લગાએ હો

ન જાહાડ ખડા એકભી કોઇ બચાયે હો— ટેક

એક દમમેં જબરદસ્ત એ હાથો ઉઠાએ હો

ફીર રખકે ભારા શીરપે બાઝારમે જાએ હો— ટેક

તનચન તનચન તનચન પંસે મીલાએ હો

ખન ખનનન ખનનન ખન ખન રૂપએ બજાએ હો— ટેક

ખા પીકે થોડે દીન તક મજેહુ ઊડાએ હો

રંગ રાગમે ઉડાએ જો કુછ કમાએહો— ટેક

(ખેડુતો પાછા જંગલમાં લાકડાં કાપવા માંડેચ કોદારી મજનુ
ના દીલમાં વાગેચ તેથી લોહી નીકલેચ.)

ઠોકો ઠોકો દોનોકી કજા આઈજી—રાગ

ખેડુતો—દેખો દેખો અચંબા એ દેખો નયાજી

એતો જાહાદમેશે કયું કર લઉ આયાજી— ટેક

ખેડુત પેહેલો—બલા કોઇ બડી રે જાહાડમે હયે છુપી

બીજો—ભાગો ભાગોજી શારે

ત્રીજો—ઓ બાપરે આયા રે

ચોથો—હાય હાય મુજે અબ ચાબ ખાયાજી— ટેક

પેહેલો—પેટમે હમારે ભાઇ હુઇ કુરકુરી

બીજો—ઓ બાબારે બાબા

ત્રીજો—હાય કાટારે ચાબા

ચોથો—હુએ મુજેતો બચાલો મેરે બાવાજી— ટેક

પેહેલો—ચુપ રેહો દીવાંનો ઘાભરે નહી હોના

બીજો—આપ આગે બડો

ત્રીજો—મુજે પહેલે તો પકડો

ચોથો—ખુદાયા રહે હુમ પર શાયાજી— ટેક

પેહેલો—ચુપ રેહો શારે પાશ જાકે દેખો

બીજો—જી ક્યાંહાંકી બાત મોયાં

ત્રીજો—અરે અકડ હું ગયા

ચોથો—એ છોટી છોટી બાતે દેખો ગયા લાયાજી—ટેક

(બધા ઝાડ પાશે જઇ જોએછે)

ગોરી ચલી શાશરે શીરભી કથુ—લાગ

બેડુતો—અરે શુરત એ કીશકી હોગી કોઇ પયછાનો

હયે બલા નહી એ દેરો નહી નાદાંનો

હયે ખોશ્ક હુવા એ જીશમતો શુક કર લકડા

ઇશ્ક પેચકે એ બેલને તનકો જકડા

અરે હોઠ જરા હીલતે હયે દેખોજી યારો

અફશોશ બદનમે ચુભ ગયે હયે ખારો

તન ઉપર ગોરે ખાક ચડી હયે ભારી

ચો તરફ ઊશકે જાહાડી ઉગી હયે શારી

હયે લયલીકા લેતા નામ શુનો દેકાંનો

હયે બલા નહી એ દેરો નહી નાદાંનો

(એકા એક ફીરસ્તાનો અવાજ આવેચ)

અરે શાભલ માંનવી બેગાના—રાગ

ફીરસ્તો—એતો મજનુંહી હોગા દીવાના
ઇસ્ક અરકોશે તર હુયે વીરાના
ઇશને કીશીકાભી કહા નહીં માનાં
તંગ જાલીમ હુવા હુયે જમાના
મજનુ રો રો ન દીલકુ ગલાના
અબ ન લયલીકા ગમ તુને ખાના
જીશ શમયકા તુ હુયે પરવાના
લાજીમ ઇનકો હુયે ઉશકો લે આના
લયલીકુ જા ખબર એ પોહોચાના
પાશ તેરે ઉશીકોહી લાના (ફીરસ્તો ગેબ થાએચ)

(લાકડહારા શર ઝુકાવી જાએચ)

(લયલીનો, ઓરડો લયલી ગમગીન બેઠીછે)

બીન બુલાએ ન કભુ યારકે ઘર જાએગે—રાગ

લયલી—કોઇ કહો કયા મેરે યારકુ પયછાન તે હો
દીલરૂબા વોહ મેરે દીલદારકુ પયછાનતે હો— ટેક
બદર મુનવ્વરકે કયશા ચેહેરાએ ગુલાબી ઉશકા
તુમ કોઇ માહે વોહ અનવરકુ પયેછાનતે હો— ટેક
કયા કરૂં દીલ મેરા જુલફોમે ગીરા હુયે ઉશકે
બશ ન તુમ બોલો વોહ બલદારકુ પયેછાનતે હો—ટેક
તેગે અબરૂકી સીફત તુમશે કહે કયા લયલી

ન વોહ તલવારકી કોઇ દારકો પયછાનતે હો
ખુલ ખુલો ગુલશો ચમનકે એ કોઇ જા પુછો
કે વોહ દીલબર મેરે દીલજારકુ પયછાનતે હો— ટેક
સબરો આરામકા ન નામ કબુ હયાં લીજે
ન એ તુમ ઇશ્કકે આજારકુ પયછાનતે હો— ટેક

(ખેડુતો દાખલ થાએચ)

લાદે લાદે શાવરીયાં યાર હો—રાગ

ખેડુતો—પાયો પાયો તેહાશે યાર હો
સાથ હમરે તુ ચલરે લયલી— ટેક
મજનુ ખડા હયે એક જંગલમે
ચો તરફ ઉગે ઉશકે ખાર હો— ટેક

જાલીમ મુજે કોન ઇશ અયેવાંનમે—રાગ

લયલી—હજાર સુકર કે હુયે ખબર યારકી પોંહોંચી
સદા દરઘાહે હકમે ઇસી લાચારકી પોંહોંચી— કેક
પોંહચા તુ દાદકો મેરી તુ અયે મેરે દાદગર
નોબત રાહાતકી ઇશ દીલે બીમારકી પોંહોંચી— ટેક
ફુરકતને મેરા હાલ એ કયશા કીયા ખુદા
થી જાન લબો તકતો ઇશ બીમારકી પોંહોંચી— ટેક
આતી હુ સાથ તેરે મયે અયે બશીર અબ
દીલમે તજલી ઉશ રૂહે અનવારકી પોંહોંચી— ટેક
બક્ષુંગી તુમકો ગંજ ગર આરામ પાઉંગી

તુમશે ખબર મુજે મેરે દીલદારકી પોહોંચી— ટેક

(બેકુતો શાથે લયલી જાએછે)

[જંગલમાં મજનુ વેલામાં લપટાયલો ઉભોછે લયલીતથા બેકુતો દાખલ

અતીશય શોભીત અંગે—રાગ

લયલી—બોલ તું આંખે મજનુ આગે ખડી હયે શનમ તેરી લયલી

બોલ જરા તુ પ્યારે રે આગ ફીરાકકી ચશ્મ મયે હયે ફયલી

હાલ હુવા કયા તેરા મજનુ હાએ મજનુ મેરે મજનુ

સીકલ બદલ ગઇ પ્યારી તોબી તુજકુ યારહી પયેછાનુ

સાસ ચડી હયે તુજકુ કાંટે ચુબે હયે બદનમે શારે

બોલ લબોકુ જાની ભુલા મજનુ લયલીકુ કયા પ્યારે

બોલ અરે મજનુ બોલ ગમશે મેરી ફટ રહી હયે છાતી

જલે એ જોબન મેરા જાલીમ મેરી મોહતભી નહી આતી

બોલયા મરતી હુ મયે મજનુ તેરી બોલ જરા આંખે

જાનતી અયેશા ગર રે પુડીયાં ઝહેરકી મરતી વહી ખાકે

શરારારે અરે બુલબુલ—રાગ

મજનુ—(લયલી તરફ જોઇને)ખુદાયા શુક્ર હયે પરવર

મીલી લયલી મીલી લયલી

દીખાઇ શુરતે દીલબર— ટેક

બની લાગેર તું કયું જાની ન હો રો રો કે દીવાની

ન હો નાલાં ન ગમ ખા કર— ટેક

એડી અરમાનથી મેરી કે દેખું તુજકુ અયે પ્યારી
વોહ હુયે ઉમયેદ આઇ બર— ટેક
તુ જીતી રહે એ મેરી જાન હુવા હું મયે તુજપર કુરબાં
ખુસીસે અબ મયે જાઉ મર— ટેક
મીલેગે ફીર વાંહાં જાન ચલા મજનુ હુયે દીવાના
વાહાં દે આરામ વોહ દાવર— ટેક
(મજનુ મરી જાએછે કાજી તથા બાંદી આવી પોહોંચેછે)

હમકુ છાંડ ચલે બન માધુ—રાગ

લયલી—મનકી આશ રહી મનમાં રે દીલકી બાત રહી દીલમાંરે
લાગત આગ સીલગ રહયો તન રે બદલી સુરત રયેન જાગનસેરે
ઉછલ ઉછલ રહી છતીઅન મોરી બુજે નહી તનકી અંગીયાંરે
ભાવત જાન નહી મોહે કાવો ભેજવા દીજો જમ રાજનકો રે
મરન મરન અબ મરન ભલો રે ખાક મીલે અયેશો જીવના રે
આવત હુયે યાદ મોહે મજનુકી મજનુ કહે મજનુ મજનુ રે
તરશ તરશ માગુ દરશ તહારો શુરત શરશ બતલા શજના રે—ટેક
આરામ આજ તુ બશ મનમાંહે સોહનકુ દરશન બતલારે
ચરન ધરત સીશકો હમરો રે દીલ મીલા શાવરો શજના રે—ટેક

તમામ હુવા

જાહેર ખબર

આ ચોપડી નીચે લખેલાં ઠેકાણેથી મળશે.

સલેમાન હાજીઇસાક કાપડીઆ ઠે. ભીંડીબજાર નવાબની મસજીદની પાસે.

મુલ્લાં નુરૂદીન બીન જીવાખાન ઠે. ભીંડીબજાર નવાબની મસજીદની સાંમે.

ભટ બાલકીસ્ના લક્ષમણજી ઠે. ગણેશવાડીને નાકે ચોપડીની દુકાને.

કાજી ઈબરામ નુરમહમદ ઠે. પાયધોણીની ટાંકી આગલ બંબુખાનાની સાંમે

અને એ શાવાય જુની **અનજારા**ની ચોપડી પણ ઉપર લખેલાં ઠેકાણાંઓ પરથી મળશે.

દરેક બુકસેલરને ત્યાં અમારી ચોપડી મળશે.